

ved jo sikkert den højtærede Justitsminister, at Grunden til dette, at Birkedommerembedet paa Fanø blev inddraget i denne Forbindelse, var, at man vilde opnaa nogen Besparelse for Statskassen til Gengæld for den Udgift, som man satte den i ved Oprettelsen af det ny Embede som Borgmester i Esbjerg. Altsaa, det er vor Opfattelse af denne Lovbestemmelse, at saaledes burde den have været anvendt; selv om mulig Kontorholdsgodtgørelsen var bleven opretholdt og lagt sammen med den normerede Kontorholdsgodtgørelse for Byfogden i Esbjerg, burde der ikke have været afholdt nogen Udgift af Statskassen til Bestyrelse af Embedet, da det ifølge Bestemmelsen skulde bestyres af den, der var beskikket som Byfoged i Esbjerg, thi han var ansat eller burde i alt Fald være ansat paa den Betingelse, at han, saa snart Embedsledighed indtraadte, skulde overtage dette Embede paa Fanø uden noget som helst særligt Vederlag. Der staar ganske vist: „i Henhold til Bestemmelser, som derom blive at fastsætte ved særlig Lov“. Dette citerede den højtærede Minister i Gaar; men det kan kun forstaas saaledes, at Detaillerne i den fremtidige Ordning maatte være Genstand for særlig Lovgivning; det, at ikke nogen ny Embedsmand kunde indsættes i dette Embede, maa udelendes fra, hvad der staar: „Fra dette Tidspunkt forenes . . .“ o. s. v. I alt Fald vil den højtærede Minister have set af Forhandlingerne, at Formanden for det Udvalg, som i sin Tid behandlede denne Lov, den ærede Folketingsmand for Esbjerg, erklærede, at det var en bestemt Aftale i Udvalget og en bestemt Forudsætning fra dette Tings Side, at saaledes skulde Tilstanden blive, naar Embedsledighed indtraadte. Ingen vil altsaa kunne undre sig over, at det er det Standpunkt, vi holde os til her i Tinget.

Den anden Lovbestemmelse, jeg sigtede til, da jeg talte om, at man havde omgaaet gældende Lovbestemmelser, er Loven af 26de Marts 1870 om, paa hvilke Betingelser man har Lov til at konstituere i Statsembeder. Der skelnes der imellem, om den, som konstitueres, er — ikke Embedsmand, men „Embeds- eller Bestillingsmand“ eller han er helt „uden for Statstjenesten“. Vi ankede i Fjor over, at det ifølge en Skrivelse til os fra Justitsministeriet var blevet en Assistent i Justitsministeriet, som man havde konstitueret i Embedet og det paa fuld Gage. Over for denne Anke var det, at den daværende Justitsminister med Udtryk, som man ikke er vant til at høre fra

Ministerbordet, bebrejdede os „Løshed“ i vort Studium af de foreliggende Aktstykker, thi, sagde han, det frømgik netop af de Udtryk, der med Flid vare valgte i den Skrivelse, han havde tilstillet os, at den Mand, der var bleven konstitueret, ikke var Assistent i Justitsministeriet; han var bleven „afskediget, fordi man ikke kunde undvære ham som Assistent der, saa længe hans Konstitution paa Fanø skulde vare. Det var det Udtryk, som brugtes af den daværende Justitsminister: Han var bleven afskediget fra Justitsministeriet og derefter konstitueret, og saa havde man altsaa Plads for den anden Bestemmelse, som findes i Loven af 26de Marts 1870, om den, der staar uden for Statstjenesten. Jeg svarede dertil — og det fastholder jeg endnu — at selv om dette var rigtigt, saa opfattede jeg det ikke som nogen loyal Overholdelse af Loven, thi det, at man skaffer Plads for Anvendelse af Lovens 2det Alternativ ved først at afskedige ham og saa konstituere ham, kunde vi ikke betragte som en rigtig Forstaaelse og Opfyldelse af Loven. Men det, der jo nu igen har bragt Sindene i Bevægelse hos os, som den Gang havde særlig Del i Sagens Behandling og vare Genstand for de Angreb, der kom fra Ministerbanken, det var den mærkværdige Udnævnelse, som vi saa i Ministerialtidende i forrige Maaned, hvorefter ganske simplement „Assistent i Justitsministeriet“ Bülow — den Mand, der er konstitueret som Birkedommer paa Fanø — udnævnes til Fuldmægtig i velbemeldte Ministerium. At man uden Blusel, efter at Justitsministeren i Marts har sagt, at han er afskediget, paa ny i September — idet man vel tror, at nu have vi alle glemt den Historie — igen betegner ham som Assistent i Justitsministeriet og udnævner ham til Fuldmægtig der, det har ganske naturligt — det kan ikke undre den højtærede Justitsminister — berørt os pinligt. Og dette er ikke klaret med en Udtalelse om, at det kun er en Formfejl, at man ikke har sagt: „forhenværende Assistent“, thi selv om dette maaske havde kastet et noget mildnende Skær over det, som den daværende Justitsminister altsaa fortalte os i Marts Maaned, saa vilde Forholdet jo dog i Virkeligheden være blevet det samme, nemlig at han reelt betragtedes som fremdeles værende Assistent i Justitsministeriet. Den højtærede Justitsminister brugte i Gaar et Udtryk — jeg gad vide, om det var saa vel overvejet som de Udtryk, den højtærede Minister ellers bruger — idet